

CON MÁIS FORZA

VI ASEMBLEA NACIONAL. A Coruña, 27 e 28 de Marzo 1993

DISCURSO DE APERTURA A CARGO DE BAUTISTA ÁLVAREZ

Boas tardes, delegacións convidadas que se atopan presentes neste acto inaugural da VI Asemblea Nacional do Bloque Nacionalista Galego. Convidados, membros do Consello Nacional do B.N.G., compañeiras e compañeiros.

Un ano máis, toca-me a min facer a apertura da Asemblea Nacional do B.N.G., unha responsabilidade que pode conducir á rutina, pois non é doador procurar novos matices para unha intervención que ten como base un acto no que a militancia da nosa organización se ven reafirmando, cada dous anos, nos principios irrenunciáveis do nacionalismo, e que foron os que en 1982 nos xuntaron na Asemblea Fundacional de Riazor. Tampouco a controvérsia nos temas a debate esixe, nesta ocasión, que o discurso inaugural se desvie-se queredes dunha maneira oportunista e malévola- por aqueles aspectos que poden intentar predispor o resultado final dos acordos assemblearios. A madurez, a maior coesión interna, o contraste, a verificación práctica das alternativas tácticas das que nos fomos dotando ao longo de 10 anos, reducen cada vez máis a tentación de experiencias que poden conducir ao nacionalismo á extinción ou a actuación suicida. O noso triunfo está na vitória da nación galega que defendemos. Non é a loita de liberación o atallo que conduce ao disfrute anticipado de prebendas. A satisfacción modesta, pero tamén ambiciosa, do noso compromiso está na comprobación de que serve para que a Galiza inicie o resurxir que para ela desechará Castelao. A gloria de Alexandre Bóveda non se forxou nos pazos ministeriais. A sua memoria surxe do piñeiral da Caeira, onde o abatiu a bárbara intransixencia da reacción.

Hai novedades que dan relevo especial a este proceso congresual que agora concluímos. Decía eu, e así ratificaba-o a Asemblea celebrada en Vigo, que o BNG tiña a vontade de converterse na morada comun de toda a familia nacionalista. O mérito da nosa oferta estaba máis na sinceridade con que foi assumida, que na utilización dunha imaxe que por aquel entón servía de mero reclamo publicitario para intereses non confesados ou para egoísmos políticos que andaban á deriva. Os resultados, despois de dous anos, son evidentes. Se non se interpreta como priviléxio o que constitui exclusivamente unha cortés deferencia, o BNG debe saudar con satisfacción a presenza do PNG-PG na primeira cita congresual que se celebra despois da sua incorporación á Frente Patriótica. Tamén nos debemos felicitar pola solicitude de ingreso xa formulada polo colectivo INZAR, sen que isto presuponga condicionar os trámites en curso, e unha decisión que corresponde tomar a un novo Consello Nacional. A historia

non se reinventa cada dia. Tampouco e preciso mudar as siglas cada novo outono para gañar credibilidade nacionalista, cando esta asenta na práctica de vários anos de coeréncia.

Non é incumbéncia deste acto de apertura facer análises que corresponden a militancia através dos textos que imos aprobar. Mesmo así, parece obrigado en situacións similares a referencia ao contexto político, xa que de eventos políticos se trata. A primeira pregunta plantexa-se ao situarmos o noso país dentro do marco internacional. Cando celebramos a V Asemblea os bombardeos de Irak condicionaban a visión do panorama mundial, en perigo de holocausto pola vésania imperialista. ¿Existe en verdade no momento actual esa transformación da que se fala con moita utopia e pouco rigor? ¿Ula as transformacións? ¿Ula a nova orde internacional? ¿Perdeu o imperialismo as suas esporas, produciu-se a revolución que incorporase aos sectores marxinais ao proceso produtivo, que dese maior protagonismo ao mundo da traballo, que modificase as regras de xogo entre o centro e a periferia? O intercambio desigual segue a incrementar a marxinalidade dos países dependentes. A rapiña do Norte traduce-se nas fames do Sur. Somália non pode ser o pretexto da envenenada hipocresía dadivosa de ocidente. Ten que ser o dedo acusador, e, se a crispación nos obriga a facer incitacións radicais, ten que ser tamén o verdugo dunha vella orde internacional baseada na inxustiza e na explotación.

Pode ser que a transformación se entenda como o incremento das marxes de manobra acadados polo imperialismo tras o derrube dos réximes existentes nos países socialistas europeus, e que lle permite actuar con maior impunidade no cerco aos insubmisos de Cuba e de Corea, no asedio aos insurreitos do Irak e de Los Angeles. Non ten que ser compartida a miña interpretación polo conxunto da organización que se define plural na sua composición. A vosa xenerosidade, non obstante, permite-me afirmar que a caída do Kremlin, más que transformación significa recuada. Recuada é tornar ao punto de partida, e a historia non avanza nos retornos, "malgré la volonté reactinaire", senón na superación das contradicións que leva dentro. Na taiga rusa está a florescer o Edén prometido, e miles de evas moscovitas dispúñan-se xa, no pasado oito de Marzo, cazola en man, a morder a roiba mazá da tentación.

¡A tentación! A tentación da xenofobia a resurxir non só nos países que levaron o racismo aos fornos crematórios, senón que prolifera nalguns que en tempos foran vítimas das agresións nazis. Non por ser ainda minoritaria deixa de ser preocupante a atitude de certos segmentos da mocidade que tratan de superar a sua marxinación con símbolos e comportamentos que hai medio século regaran de sangue o vello continente. Non hai transformación. Pode haber vencedores e vencidos. Pode existir a recuperación de efectivos e incluso a prolongación agónica dun sistema incapaz de dixerir as contradicións que o ameazan. Non hai, portanto, motivos que aconsellen a recomposición urxente de estratéxias, por máis que resulte prudente ante a nova situación a remodelación de tácticas.

¿E nesta Galiza de pelegrins e xacobeos? Non vou cair na tentación de laiar-me da destrucción do tecido industrial, magro xa de por si; da ruína do agro, do amarre da frota, do garfo fiscal das cuotas do leite. Estaría-lle dando aos xornais titulares para a prensa de mañá: "O ton vitimista imperou, unha vez máis, na apertura da VI Asemblea

do BNG". E o vitimismo estaria fóra de onda neste ano xubilar, e tampouco sería apropiado como recurso dunha organización en acelerada fase ascendente. Mérito relevante de catro anos de governo conservador son os índices de crecimiento conseguido, ainda que fose un crecimiento cara abaixo, quizás por unha atávica vocación telúrica, herdada talvez dos tempos de Prisciliano. Para baixo medran os carballos, antes de criar ramaxe para ventos e paxaros. Vou afollar-me a cruidade de moer a vosa atención con relatórios estadísticos, pero non deixa de ser chamativo que do ano 89 ao 92 baixa-se un 30% o preço do leite, un 15 o quilo de vacun, ou que a renda por persoa ocupada na agricultura fose en 1992 cinco mil pesetas inferior á de 1989. Tamén hai medre para arriba, por suposto: as cifras do paro, o número de defuncións, os accidentes de automóbeis. Podedes interpretá-lo como sarcasmo, se queredes, unha ironía que se ten manifestado como esperanza nos actuais mandatarios da Xunta de Galiza, para os que a solución do problema agrícola pasa pola extinción biolóxica da povoación ocupada no sector. ¡Morto o can, acabou-se a raiba!. A solución para os nosos labregos está no outro mundo. Tamén hai outra, para eles e para o conxunto da economía, e a ela aludin con anterioridade: A solución está no Xacobeo 93. Para a pataca, para o viño do Ribeiro, para a industria da conserva; pero, sobretodo, para cantantes e cupletistas.

Seria pouco riguroso acusar a Manuel Fraga de carecer de alternativas, e de utilizar as continuas viaxes sen norte e como fuxida da realidade. Ten-nas para todo. Para a autodeterminación, a administración única (a del, claro está); para o excedente da pataca, a Festa do cocido; para a baixa do leite, o fomento do deporte hípico. Bon coñecedor do pasado, sabe como gañar unha páxina na historia. Alfonso X acadou celebridade polas Cantigas e As Crónicas. O Rei Don Dinis, polo amor á poesía. Felipe II, ademáis da sifile, polo mosteiro de El Escorial. Carlos V pola santa agonía en Yuste. O Cid Campaeador polo cabalo. Nerón e Fraga Iribarne deixarán memoria pola sua destreza na arte das queimadas. As excelentes dotes culinarias do noso presidente conseguiron que o enxebre elixir dos nosos bagazos facilite hoxe a dixestión nas sobremesas da Casa Branca, do Quirinal, de Downing Street, do Pazo de San Bento. ¡Mágoa que a el non lle sirva para aliviar o fracaso de ilusionado candidato á presidencia da ARE!. ¡Que are! –dis que dixerón os mandatarios que o ridiculizaron nas urnas do Auditório de Galiza– que are na Terra Chá quen foi en tempos servidor de xugos e continua a ser forxador de frechas. ¡Fatal destino do noso país que sempre ten que apandar co restroballo que os demás desprezan!

Non lle falta, iso si, o talante de aqueles emperadores –mestura de monxes e guerreiros– que alternaban a espada coa oración. A espada, para degolar parlamentos, pois son produto satánico da Revolución Francesa. A oración, presidindo coa saia penitente todas as peregrinaxes deste ano xubilar, e levando os Consellos da Xunta ao retiro monacal. Primeiro Samos, despois Sobrado e agora Oseira. De retiro en retiro, agardamos a retirada definitiva dun frustrado actor metido a governante. Poderá entón exclamar como o seu antecesor romano na afeizón polas queimadas: ¡Que grande artista perde o mundo!

Por ventura, para nós Galiza é algo moi más serio que a burda opereta que constitui para o Partido Popular, ainda que algunas veces haxa que botar man do humor para desinfectar a pestiléncia da corrupción, do despilfarro de recursos públicos.

cos, da malversación, da utilización da administración como patrimonio particular e, sobretodo, para evitar que esa opereta sexa unha danza macabra na situación precaria do país. Un país que reclama xustiza e non solidariedade, conceito que serve de coartada as maiores expliacións. A orixe do subdesenvolvemento non está na inexistencia de recursos nas nacións dependentes, senón na usurpación dos mesmos pola rapiña imperialista. Sevilla acaba de dar lembranza á xesta do Descubrimiento. ¿Descubrimiento de que? ¿Dun continente traballado polos mayas, polos incas, polos aztecas, desde data imemorial? Descubrimiento de metais preciosos que os nativos arrincaban a golpe de servidume. Non foi gratuía a devastación de riquezas e de indíxenases. Alá levaron os colonizadores a cruz de unha nova relixión. Levaron idiomas xa refinados no crisol das estrofas. Pero, o máis importante, pagaron a conquista con espellos e doas de vidro. Aseguraba-me, con total convicción, un orgulloso defensor da fazaña colombina, que a desaparición dos charruas uruguaios, dos araucanos chilenos e dos pampas arxentinos non fora obra do xenocidio nin das pestes introducidas polo conquistador europeu. Fora o produto dun suicidio, que os índios consumaban ao veren reflectida nos espellos a estupidez das suas caras tatuadas. O espello, xa que logo, foi elemento fundamental na historia da colonización, e lamento que non tivese na exposición de Sevilla a distinción que merecia.

Cada vez somos más os galegos que non queremos cair na estupidez de situar o problema nacional nunha cuestión de solidariedade. Abonda-nos co cese da explotación dos recursos financeiros. Abonda-nos coa eliminación das trabas impostas á nosa capacidade produtiva. Abonda-nos co ouro que temos, sen que nos esixan trocá-lo por espellos e doas de vidro. Non precisamos outra língua que a que floreceu nas rimas medievais e deu primor aos versos de Rosalia. Queremos afollar-lles aos nosos libertadores a ingrata responsabilidade da sua tutelaxe. O BNG ven afirmado todo isto desde que asumió o compromiso de seguir a loitar pola soberanía de Galiza. Entón si, esta Terra dos mil ríos e de miles de emigrantes en todas as diásporas estará en condicións de ser solidaria con todos os povos aos que o xugo lle siga impondo o destino de ser mendicantes.

Podía ser, o que acabo de dicer, a pretensión fundamental da nosa organización e de calquer ideario nacionalista consecuente. Aquí radica a denominación de orixe, e non se poden amparar con etiquetas de "Ribeiro" caldos elaborados con uvas de Castela. Non aspiramos ser a expresión de todos os galegos: só daqueles que teñen conciencia de seren oprimidos. Non imos procurar o incremento da nosa representación institucional diluíndo os contidos programáticos en valeiras proclamas de modernidade, de benestar social, de progresismo, de cualidade de vida, pois os mesmos que nos levan ás cavernas non adoitan sair á palestra política con discursos diferentes. A maior aceitación nas urnas, esa que agora nos auguran as sondaxes, ten que ser o reflexo dun calado mais profundo do nacionalismo na conciencia popular, sexamos nós ou outras opcións eleitorais non diverxentes ás que os votos confiran a responsabilidade de executar actuacións acordes cos intereseis nacionais.

O nacionalismo –dixen-no antes– non se reinventa cada dia, como tampouco se reinventa o liberalismo económico, o socialismo ou o trotskismo. Se a necesaria e aconsellábel actualización de métodos conleva o sacrificio dos principios, o referente ideológico fica en mera etiqueta para rotular sucedáneos "made in USA". Por iso o BNG,

sempre disposto a franquear portas a novas incorporacións –individuais e colectivas– considera unha obriga atrancá-las cando existe perigo de saqueo por parte do intrusismo. Non hai cabida nel –porque non está concebido como asilo de políticos xubilados ou en trance de prematura deméncia senil– para os que non teñan como meta unha Galiza soberana, nem tampoco para quen condescende cos instrumentos que o imperialismo emprega para acentuar ou garantir a sua dependencia, chame-se OTAN, Mercado Común ou Maastricht. Non se mantén indiferente ante as regras da economía de mercado, cando a indiferencia significa entregar unha patente de corso ao capital trasnacional para aforcar labregos e pechar industrias. Eis debuxados algunos dos perfis da nosa alternativa. Ollamos cara afóra e outeamos o futuro sen perder de vista a Terra que pisamos. Somos fillos –non escravos– do tempo en que vivimos, e por iso procuramos transformá-lo. Do oportunismo arredana-nos a vontade de construir unha morada, movido aquel pola simples cobiza de ocupá-la. Non abrigamos outra pretensión que a de sermos continuadores dos que deixaron como legado unha firme testemuña da nosa identidade. Tampouco aspiramos ao protagonismo na xestación de "partos históricos" deixando-lle á historia a responsabilidade da libre emisión do veredicto.

Teño a seguridad de que a maioria dos asistentes a esta VI Asemblea, como a todas aquelas que se celebraron con anterioridade, comparten esta interpretación e traen honesta e construtiva pretensión de perfilar as liñas que van orientar a nosa política nos próximos dous anos, e acudir o marco de actuación do Consello Nacional e das organizacións de base comarcais. Viñemos para puir arestas, ensamblar converxencias, submeter á decisión do órgano soberano as discrepancias. Furtar aquí o debate que antes ou despox se vende como carnada ás páxinas dos xornais, ademais dunha falta de lealdade representa un acto de aleivosa cobardía política. Cobardía, por non ter o valor de arrostar con orgullo a defensa duns postulados aos que se presumen con escasos avais. Deslealdade, por tratar de impor os criterios persoais ao ditame maioritariamente compartido. Aleivosia, por aproveitar a hospedaxe para colocar na casa do anfitrión cargas explosivas de efecto retardado. A democracia non pode ser un disfraz, nin se reduce a unha simples declaración de principios. É a práctica que nós exercitamos, sen ostentacións nin alardes, mesmo cando aplicamos con liberalidade as reglas a quen trata de infrinxi-las. En plena madurez, xa vacinados de gripe, costipados e sarampelos, estamos afeitos a sortear con éxito o perigo dos campos minados. Organización na que participan de maneira voluntaria os militantes nacionalistas, o BNG non vai pór atrancos a quen se adira coa intención de sumar esforzos, pero non cometrá ainxenuidade de cair no xogo de quen trata de restá-los.

Compañeiros, iniciámos unha etapa que nos permite defrontar o futuro con optimismo, o incremento de apoio social esixenos tamén a asunción de maiores responsabilidades, pois non lle pedimos ao povo un aval para sermos eterna oposición. Se así actuasemos, estaríamos pondo en cuestión a validez intrínseca dun modelo ao que implicitamente se lle negan posibilidades de verificación.

Non somos utopia. Ademais de pecar de malévolas intencións evidéncian mioísmo as interpretacións de certos comentaristas que non lle auguran ao BNG outro porvir que o de ser contraponto necesario na política galega porque non se pode relegar á musica de fondo aqueles acordos que teñen cualidade suficiente para dominar a sinfonía.

Se ten fundamento afirmar que a posta en práctica dun programa nacionalista demanda un marco institucional diferente ao actual, sería pouco prudente deixar á marxe do mesmo aquelas opcións con vontade de transformá-lo. O erro non está en participar nas institucións, está en deixar-se instrumentalizar através delas. O optimismo que nos anima permite-nos reafirmar que a nosa batalla non é contra ningúen. É o combate contra a opresión, a dependéncia, a negación da nosa identidade, a destrucción dunha cultura, a explotación económica.

Non precisamos unir-nos ás demandas ecoloxistas, pois o ecoloxismo está presente nunha organización que considera o meio ambiente como patrimonio da humanidade e que procura rescatar á natureza da adulteración á que a teñen submetida os intereses particulares. No BNG está o pacifismo, principio estampado no frontispicio da declaración fundacional. Está o feminismo, que loita por rematar coa discriminación motivada por razón de sexo. O que non está é o Wall Street, nin a United Fruit, nin a Mc Donald's, e no que de nós dependa, tamén impediremos que no BNG abra sucursais a Central de Intelixéncia Americana.

No Bloque Nacionalista Galego está o noso povo e non fican prazas valeiras para máis ninguén. Ese povo crérá maioritariamente na nosa alternativa cando teña a certeza de que nós acreditamos nela. ¡Fagamos desta Asemblea un acto de fidelidade, felicitemo-nos polo éxito da mesma!

Viva o Bloque Nacionalista Galego!

PONÉNCIA DE ORGANIZACIÓN

A Asemblea Nacional constata que despois de 10 anos de vixéncia, o modelo organizativo frentista, capaz de conxugar a militancia individual coa integración de diversas correntes organizadas no seu seo, demostra a sua vitalidade e operatividade, permitindo ao BNG chegar ao desenvolvemento actual e traballar axeitadamente no futuro inmediato.

A posta a punto da Organización para as tarefas que a sociedade galega está a demandar, con máis urxencia cada día, do BNG, fan necesaria unha análise da situación organizativa actual e das medidas a executar no próximo período inter-asembálio. Para iso imos partir da Ponéncia da V Asemblea e ver en que medida seguen vivas as caréncias que xa detectabamos daquela e en que degrau foron correxidas coas determinacións adoptadas daquela.

ANÁLISE DA SITUACIÓN ORGANIZATIVA DO BNG

Diciamos na V Asemblea, de 1991

"As principais caréncias que observamos no aspecto organizativo do BNG poderíamos sintetizá-las en:

a) Existéncia dun número insuficiente de cadros.

O BNG consciente da importancia que ten vertebrar socialmente o país, dotando-o de organizacións propias nos distintos eidos (sindical, cultural, viciñal, etc), sacrifica un importante número de cadros detraendo-os do seu seo e adicando-os a dinamizar e pulsar polas citadas organizacións. Isto fai que debido á necesidade de dar respuestas políticas aos diferentes ámbitos e sectores nos que o BNG desenvolve a sua actividade, os cadros adicados á organización teñan que suportar un excesivo número de tarefas e responsabilidades o que lles impide adicar-se politicamente en exclusiva ao traballo do BNG e se ven sobreexplotados.

b) Funcionamento irregular dos organismos.

Na maioria das comarcas os únicos organismos existentes son os Consellos e as Asembleas (comarcais ou locais). As comisións ou grupos de traballo só existen en moi poucas comarcas. A peridiocidade das xuntanzas é moi variábel e a necesaria distribución de responsabilidades entre os membros dos Consellos non sempre se produce, recaendo o traballo militante nun número moi reducido de compañeiros.

c) Auséncia de homoxeneización nos métodos de traballo.

c) Reforzar o papel dos Consellos Comarcais como Órgaos de dirección política de toda a comarca, integrando eficazmente aos responsábeis locais. Aumento no número de membros con tarefas específicamente organizativas.

Aumentar a eficácia executiva da Permanente do Consello Nacional, incrementando o número dos seus membros para reforzar o traballo colexiado sen que teñan porque ostentar responsabilidade concreta algúns. Mellorar o funcionamento do Consello Nacional, remitir a todos os seus membros, sempre que sexa posíbel, documentación e información sobre os temas que vaian tratar coa suficiente antelación. Facer un esforzo de asistencia, etc...

Polo que se refer ás relacións entre colectivos e ao recoñecimento de novos partidos e colectivos, os militantes do BNG teñen direito a constituir colectivos ou partidos de acordo coas suas afinidades ideolóxicas, sen perxuízo da igualdade de direitos e deberes que posuen todos os militantes da Frente polo mero feito de sé-lo.

A constitución dun partido ou colectivo formalizará-se pola presentación diante do Consello Nacional dun escrito do que resulte o nome e enderezo do mesmo, ámbito de actuación, e os seus obxectivos e finalidades. Acompañará-se a documentación da constitución e a composición dos seus órganos de dirección. No caso de partidos ou colectivos xa existentes que desexen formalizar a sua entrada no BNG, deberán apresentar a mesma documentación.

En ambos os dous casos, o Consello Nacional adoptará unha decisión valorando a documentación presentada no canto á sua adecuación aos principios, práctica e obxectivos do BNG e as circunstancias políticas do momento. A resolución e a motivación que a respalda será comunicada por escrito ao solicitante. Poderá ser recurrida á seguinte Asemblea Nacional ordinaria.

A respecto da Asemblea Nacional, fai-se preciso adecuar os Estatutos á realidade organizativa actual da Frente. Así, o Consello Nacional estudará denantes da VII Asemblea a conveniencia de que as sesións plenarias da mesma se celebren por delegados, se a dimensión organizativa acadada polo BNG así o demanda; non obstante, todos os militantes do BNG terán direito a participar no proceso asembleario através do debate das ponencias e emendas nas Asembleas Comarcais previas e participando na elección dos seus representantes. En todo caso, e de escollerse esta opción, definirase no Regulamento a forma de elección dos delegados, que deberá ser proporcional ao número de militantes.

d) Reforzar a formación política dos membros do BNG, engadindo ao debate político asembleario local, comarcal ou nacional, campañas de información e debate interno, cursíños e encontros. Non só das tácticas concretas ou estratéxias futuras do BNG, senón tamén sobre os seus principios políticos e organizativos, a historia do nacionalismo contemporáneo, a historia política do BNG, etc...

Debe-se promover unha participación máis activa da militancia, favorecendo o debate en temas de política xeral e potenciando a capacidade decisória das Asembleas, a asunción da responsabilidade que implica a discusión, o posicionamento político e unha votación decisória; é a mellor forma de contribuir á formación da militancia.

e) Facer un estudo sistemático, nun prazo de seis meses, das necesidades axetadas de infra-estrutura para o bon funcionamento do BNG, que contemple, ademais, a definición da sua estrutura administrativa básica, asesoría xurídica e gabinete de prensa. Este estudo deberá ser aprobado polo Consello Nacional do BNG.

f) Criación dunha Comisión Nacional da Muller, con carácter estable, tendo en conta as necesidade de coordinación das distintas zonas, sobretodo no referente ao traballo institucional tanto nos concellos como no Parlamento. Tamén tería como función incidir na formación interna do BNG, e potenciar a presenza das mulleres nas institucións e nos órganos de dirección da organización.

g) Ademais de coidar a proxección pública do BNG a nivel nacional, debemos prestar unha maior atención ás Relacións Internacionais. Coidamos que esta é unha mataría pendente da nosa organización, que reduce a sua presenza nos foros internacionais á participación no CONSEU, agás algunha participación esporádica nos eventos doutras organizacións. A nosa maior presenza no plano internacional ademais de reforzar a proxección pública do BNG, permitirá tamén un coñecemento máis real do noso país fóra das nosas fronteiras.

Debemos, pois, adicar un maior esforzo a esta tarefa, tanto no plano político, analisando como e con quen debemos formular as nosas relacións, como no organizativo, aplicando recursos humanos e materiais á mesma.

h) Dada a gravidade pola que está a pasar o sector da pesca e o marisqueo, que agrupa a 50.000 traballadores, o BNG debe constituir con urxencia a Comisión do sector para definir a nosa actuación.

PONÉNCIA POLITICA

ANALISE MUNDIAL

Constitui un erro grave afirmar que a desintegración política do bloco dos países do leste europeu puxo punto final á política de blocos no planeta. Esa política presegue só que transformada na plena e aberta hexemonia dun so bloco: o imperialista, comandado ainda hoxe, política e militarmente, polos USA. Frente a ese imenso compacto poder so está a diáspora do III Mundo, da perifería próxima ou lonxana, interna ou externa ao núcleo dese bloco militar, político e económico. Un poder que agora actua de feito sen linde nengun.

No contexto internacional é ben evidente entón que a principal contradición está no funcionamento do mundo en centro-perifería, manifestada na división de países en ricos e pobres; é demostración práctica do deterioro, mesmo crise, do modelo capitalista actual, empobrecedor para as 2/3 partes da humanidade e esgotador dos recursos naturais non renovábeis dunha parte importante do planeta (África, América Latina, Asia).

Esta hexemonia dos Estados Unidos tenta de impor unha nove orde mundial contando cos países europeus, aliados seus, (OTAN), este bloco imperialista impón o seu mandato sen nem sequer contar coas resolucións dos organismos internacionais con que eles mesmos se dotaron (ONU): o recente bombardeo de Irak pode ser un bon exemplo, no entanto nas proximidades, Israel está ocupando desde hai anos o territorio palestino sen que nengunha sanción se aplique sobre esta usurpación, e mesmo recentemente pudo deportar palestinos a campos de concentración sen que a resolución 799 do Consello das Nacións Unidas que lle obrigaba a dar marcha atrás nesta medida se executara.

Tamén podemos citar o caso do povo saaraui que se atopa exilado no deserto alxerino por non facer cumplir a Marrocos as resolucións do organismo encol do proceso de autodeterminación dese povo.

Asimesmo os USA imponen o bloqueo a Cuba para aniquilá-la pola fame, bloqueo condenado pola propia ONU, decisión que Estados Unidos non respeitou; mais os propios Estados Unidos de Norteamérica, con axuda de tropas europeas invadiron Somalia para, segun dixeron: "dar-lle de comer á povoación famélica e aniquilar aos señores da guerra".

Perante esta situación internacional o BNG debe traballar a prol de conseguir que as relacións internacionais se baseen no respeito á soberanía dos povos, no intercambio igual que permita unha redistribución da riqueza baseada en modelos económicos autocentradous que respeiten o meio natural; e deste xeito rematar coa desigualdade e o imperialismo no mundo. Estas relacións internacionais terán como documento base a Declaración Universal dos Dereitos Colectivos dos Povos, aprobada pola CONSEU en Maio de 1990 e coñecida dos organismos internacionais, mesmo da ONU.

SITUACION DE EUROPA

Durante o último decénio emerxen ou reactivan-se en Europa, tanto no leste coma no Oeste feitos nacionais que poñen en entredito o marco xeo-político establecido despois da II Guerra Mundial. Demostrando, unha vez máis, que queda moito camiño por percorrer ate acadarmos unha fórmula acaída de estrutura política territorial do continente europeu.

As nacións herdeiras de conciencia crítica acumulada durante anos de autoritarismo estatal camiñan na vanguarda. Pero emerxen tamén con nova forza, nacións que, vivindo en aparente liberdade no seo das democracias formais, seguen submetidas á centralización do poder político, mesmo cando se lles outorgan fórmulas de autonomía mirrada e dependente.

Neste contexto e cunha atitude eurocéntrica, os estados que dominan a Unión Europea, tentan apresentar aos nacionalismos como os grandes inimigos e como movidos por irracionalas attitudes disgregadoras e ate recistas.

Frente a esa deturpación interesada, cómpré reafirmar e difundir na conciencia cidadá a realidade do nacionalismo político lícito, pacifista, mobilizador e vertebrador da sociedade que encarna o proxector comun do B.N.G.

Está-se a demostrar que ten pouco sentido impor-lle aos Estados nen más substancia nem más entidade que un aparato político-xurídico-administrativo que se pode facer ou desfacer, segun lle cadre. O único que pervive, con Estado ou sen el, é a nación, o feito natural. Haberá quen pensaba que a URSS, Iugoslávia ou Checoslovákia eran Estados que contaban con forzas e estruturas suficientes para seguir existindo. A hora de verdade todo se veu abaxo, praticamente, nengun saiu a defendé-los.

A forza das nacións non é unha brincadeira. Por iso na vida política, ainda que os problemas son importantes, o más importante son os meios para resolvé-los. O resurxitir das nacións que alguns coidaban acabadas polos sistemas de Estado, só proban que as solucións ditatoriais ou de presión más ben resolven pouco e para o único que valen é para manter baixa presión a caldeira dos problemas políticos até que un dia estoupan. Isto demostra que a democracia real e o respeito polas liberdades individuais e colectivas son a única forma de resolver os problemas. A paz de Versalles, xa se ve, somente conseguiu aumentar a presión até estoupar.

Pero cómpre inistir en que o exercicio da libre autodeterminación dos povos debe entender-se como un proceso de expresión da vontade popular que ten de si proprio un carácter democrático e en negun caso debe dar lugar, á sua vez, a discriminacións por motivos de raza, relixión ou condición social.

Os Estados europeus que reforzaron a sua estrutura política coa creación da CEE, tentaron tamén de manter-se como tais frente ao avance do nacionalismo co Tratado de Maastricht, que tantas dificuldades atravesa desde o momento do seu nacemento.

Os acordos asinados na cidade holandesa de Maastricht polos xefes de Estado e de Governo dos Estados membros da CE (Comunidade Europea), significan un salto máis, na dirección tracexada para lograr unha denominada Unión Europea. As bases desta Unión serían o establecemento dunha Unión Económica e Monetaria, concretada, a curto prazo, nunha moeda única e nun Banco Central Europeu, que ditará a política monetaria comun. Contempla tamén unha política externa e de seguridade comun e mesmo a institución dunha cidadanía europea. O Executivo, con sede en Bruxelas, será un Consello que gobernará sen contar con nengun tipo de control parlamentar, seguindo propostas da Comisión. No Consello están representados os Estados membros. As decisións serán por maioria, non existe direito de voto.

O Tratado vai agravar as diverxencias entre as economías do "centro" e da "periferia" da CE. Galiza forma parte da periferia. Con Maastricht é ainda máis forte a masa económica do centro, pero a distancia institucional acorta-se. A forza centrípeta vai-se reduplicar: sorberán-nos os recursos e excedentes económicos.

Aplicar-lles ás economías periféricas unha política monetarista, supón condená-las a perderen posición no conxunto, ao estancamento ou a regresión. A economía galega está sendo, desde hai tempo, submetida a unha brutal simplificación e desertización. Son os intereses da CE, que apartir de Maastricht, serán declaradamente enunciados e defendidos. Queren privar-nos de desenvolvemento económico para favorecer os intereses dun "Centro" voraz. As denominadas Comunidades Autónomas non terán nengunha participación activa nin directa. Non teñen nengunha capacidade decisória.

A Europa de Maastricht é a dos grandes capitalistas e executivos correspondentes a cada un dos Estados membros da Comunidade Europea. Nen os povos, nen os individuos, nen os Parlamentos pintan nada. A política salarial e laboral, a fiscal, a de rendas, non serán converxentes. Os privilexiados tiran proveito das disparidades interrestatais nestas matérias. Proletarios, campesiños, comerciantes, pequena e mediana empresa, van sofrer os custos sociais de Maastricht, especialmente nas economías periféricas como a galega. É unha política antisocial. Non haberá política social comunitaria nengunha. Pero iso si, reforzarán-se o aparello represivo indispensábel, a Europol, e o aparello de xustiza penal comun. Reforzan-se as estruturas militares da OTAN e da UEO. E a Europa dos Estados, xerarquizados, contraria ás nacións e aos seus povos, negadora do direito de autodeterminación e hostil co pluralismo lingüístico.

O Bloque Nacionalista Galego, reitera a sua oposición a un Mercado Común Europeu hexemonizado polo grande capital transnacional. Nesta liña inscrebe-se a sua reclamación de renegociacións do tratado de adhesión á CEE, coa participación de Galiza na mesma en defensa dos seus intereses; e más a sua posición en contra do Tratado de Maastricht e a prol do establecemento dunha plataforma de traballo con aquelas nacións que impulsen unha Europa realmente construída desde o recoñecimento e participación de cada un dos povos que a componen en exercicio da sua soberanía a prol do progreso social. Sobre estas mesmas bases establecerá o BNG, relacions políticas e liñas de actuación no Parlamento Europeu através dos representantes que obteña nesta cámara.

Dentro das relacions cos povos de Europa, o BNG priorizará e reforzará as relacions co país irmán e veciño, Portugal, co que vencellan lazos comuns moi fondos.

1.- O BNG, PROXECTO COMUN

O BNG é un exemplo de organización política salientábel pola sua estabilidade e permanéncia. Unha estrutura orgánica e unha alternativa nacionalista que se ten consolidado na Galiza. É un modelo acaído para todo o nacionalismo operativo e consecuente, porque o nacionalismo non pode ser só un proxecto teórico. Dadas as circunstancias político-sociais, a nosa organización é unitaria sen deixar de ser plural. Unha unidade plural e democrática, cun proxecto comun.

A hexemonia das forzas estatais na Galiza contribui a perpetuar a situación de dependencia e subordinación da Galiza. Eis por que o BNG defende como única solución a unidade nacionalista co respecto ás diferenzas, isto é, unha estrutura frentista, ademais dun proxecto político e sócio-económico próprio, pensado na Galiza e para Galiza, orientado a materializar unha economía autocentradha e un tecido de relación interna que lle serva de sostén. Do mesmo xeito, coa intención de potenciar un desenvolvemento paralelo nos ámbitos político, social e cultural, o BNG está empeñado en reforzar os aspectos básicos dos seus plantexamentos ideolóxicos, conformando un conxunto compacto, caracterizado pola sua matriznidamente nacionalista. Todos os nosos esforzos están centrados no programa comun, que toma como referencia a realidade interna da Galiza e a sua realidade contextual. O noso programa económico está inspirado, por todo o devandito, en modelos planificadores ou socialistas con outros baseados no modelo da economía de mercado, sen que isto implique contradición, senón atención urgente ás necesidades e intereses da nosa sociedade no seu contexto.

Neste momento, non existe na Galiza nengunha outra alternativa política, con máis capacidade de convocatoria nin con máis forza de arrastre social que esta formulación, unitaria do nacionalismo que é o BNG, para podermos superar a dependencia política e a subordinación económica. O BNG, facendo fincapé no seu pluralismo, responsabiliza-se de seguir adiante na persecución do seu obxectivo prioritario que é o de conseguir o real auto-goberno da Galiza mediante o exercicio efectivo da sua soberanía política.

2.- POR UNHA MAIORIA DE GOVERNO NACIONALISTA

Nas circunstancias económicas e políticas actuais de Galiza, as alternativas programáticas do BNG contan con solvencia suficiente para que a organización nacionalista acade nas urnas o respaldo electoral necesario para erixir-se en maioria governante. Cada día é maior a desconfianza do povo galego nos partidos políticos de ámbito estatal, carentes de sensibilidade para dar un enfoque aos problemas do país desde unha óptica non hipotecada a unha estratéxia española ou comunitaria. Non desbotamos, portanto, que uns obxectivos para os que temos previsto prazos más longos de consecución teñan moi pronto unha positiva resposta popular. Hai síntomas de maduración social que nos permiten alviscar como xa verificábel o que non hai moito tempo podía aparecer como utopia. Con esta pretensión e desde perspectivas de optimismo defrontamos os próximos procesos eleitorais, e concretamente os que teñan por obxecto a renovación da Cámara galega.

3.- A SITUACION POLÍTICA DA GALIZA BAIXO O GOVERNO DE FRAGA

A submisión é o empobrecimento global da Galiza. Este é consecuencia da relación establecida co Estado Español. Nas actuais circunstancias é o Governo Central, calquer que sexa a sua ideoloxía, quen representa os mecanismos políticos e económicos esenciais para manter a actual función subordinada da Galiza. Frente a semellante situación Galiza non ten máis saída que a realización dun proxecto político próprio, autónomo, non satelizado, que tome como referencia programática o interese colectivo de todos os galegos. Impónse como un paso adiante obter unha posición que situe ao BNG frente á sociedade galega no punto que lle corresponde: unha alternativa galega coerente e con presenza ampla nas diferentes esferas sociais (Administración, mundo do traballo, da cultura, etc.), de carácter netamente nacionalista frente á alternativa do poder español do PSOE-PP.

A obtención por Fraga da maioria absoluta no Parlamento galego e o seu exercicio de governo na Xunta ainda veu agravar más a situación política da Galiza, non só no nível institucional, senón no sócio-político tamén. Consciente desta ameaza denantes xa de tére-se consumado esta situación, o BNG adoptou na Asamblea Nacional celebrada en Lugo, unha táctica perante as eleccións autonómicas de 1989 que supuña un grave compromiso caso de tére-se frustrado a ascensión de Fraga ao poder autonómico. Para o BNG, a sua arriscada opción táctica supuxo un importante triunfo sen contrapesos: deu un enorme chouto en presenza parlamentar, ascendeu ao rango eleitoral de terceira força política no país, consolidou esa posición tamén nos comicios municipais celebrados posteriormente e, por outra banda, a obtención polo PP de Fraga da maioria parlamentar impidiu-lle ao BNG ter que encarar na práctica deliados acordos aos que se comprometera perante o electorado para o caso de dar-se a situación inversa. E tivo outro efecto relevante: mudou cualitativamente a atitude avaliativa da cidadanía a respecto do BNG, no senso de que empezou a contemplá-lo como opción de governo posibel e verosímil a curto prazo, e non só como unha inegábel forza de combate efectivamente entregada á defensa dos máis oprimidos. Mais o que

importa ter presente aquí é que, cando o BNG tomou aquela valente e arriscada opción táctica, fixo-o por considerar que a grave situación do país o esixía e que os intereses nacionais e populares que estaban en xogo obrigaban ao BNG a poñer a sua defensa desde as institucións por riba das preferencias do propio BNG como organización.

Na actualidade, e cara ás vindeiras eleccións autonómicas, a situación político-institucional e sócio-económica de Galiza ainda é máis grave que daquela. Como previrá o BNG, co mandato de Fraga esa situación deteriorou-se ainda máis até cobrar visos de catástrofe política. E non só na sociedade, senón nos habitáculos do poder, nas institucións mesmas –Parlamento, Xunta e Administración autonómica– e na conciencia social da nación –re-españolización crecente, degradación ideolóxica provocada e alimentada polo fascistoide aparello de propaganda de Fraga e o PP.

O Governo Fraga foi incapaz de afrontar os graves problemas do país e de fazer frente ás agresións que, derivadas da política do PSOE –servil coas directrices da CEE e impregnadas dun centralismo que só serve aos grandes monopolios–, está a sofrer o noso povo.

O PSOE nestes anos agudizou o seu sectarismo até límites alarmantes. Actuou en Galiza como mera corrente de transmisión para xustificar decisións que poñen ao noso país ao borde do colapso social e económico: a imposición das cuotas lácteas, o desmantelamento do ferrocarril, a desindustrialización progresiva, o ocultamento dos efectos das catástrofes ecolóxicas, etc. A isto hai que engadir-lle unha política económica que carga a crise sobre os sectores sociais mais febles, mentres mantén intocábeis os beneficios das grandes empresas. Todos estes feitos indican que estamos a viver unha situación límite que resulta indispensábel tentar mudar con urxencia.

4.- AS RESPONSABILIDADES DO BNG

De todos os xeitos, o BNG ten que estar preparado para assumir responsabilidades de Governo, mália non seren as condicións sócio-políticas nem a estruturación das vixentes institucións autonómicas as apropiadas para desenvolver aquela función. Pero, dado que o PP-PSOE teñen mostrado con abasteza que son unha via morta para Galiza, e ainda tendo presente que o Estatuto de Autonomía representa un repertorio de competencias limitadas e sempre recortadas polos poderes centrais, o BNG non pode apostar por non assumir responsabilidades, de daren-se condicións políticas que así o demanden. O BNG ten que demostrar que, con vontade política, as posibilidades poden ser outras, ainda que sexan limitadas, duras e conflitivas. O exercicio do Governo polo BNG debe demostrar unha capacidade de acción propia e de reivindicación e defensa frente a política do Estado.

Ora, para dar ese paso sen caer na domesticación ou na asimilación polos propios resortes do rexime, ou sexa, para estar en condicións de utilizar a sua presenza nas institucións de governo a prol dos obxectivos políticos proprios, no canto de acabar por ser utilizados nelas, para iso cómpre que a alternativa de governo do BNG estexa claramente perfilada en termos programáticos de base; deslindados dentro deles os mínimos inegociábeis para a adopción de calquier acordo de governo ou lexislatura

con outras opcións partidárias; baseada nas prioridades absolutas económicas, laborais e culturais das camadas e segmentos sociais que constituen a base popular do país.

5.- A NOSA PROPOSTA

Na hipótese de que a representación que estamos en condicións de conseguir non fose suficiente para converter o BNG en alternativa de Governo, a mesma sería utilizada para impedir a formación dun Executivo autonómico reaccionario e contrário aos intereses de Galiza. Un govelo así definido ten na actualidade a sua concreción na maioria conservadora do Partido Popular, cunha traxectoria de nove anos nos que o país foi vítima das máis crueis agresións, nos que avanzou a discriminación e dependéncia, nos que a corrupción administrativa foi arma de clientelismo político. O BNG non pode facilitar coa sua pasividade ou por mor de ríxidos plantexamentos maximalistas o reverdecer do restroballo franquista nunha nación que aspira a rematar coa explotación dos homes e dos povos, coas formas autoritárias no exercicio do poder, con réximes que puxeron o nacionalismo nas catacumbas, que o mandaron ao exilio ou á cadea, que o levaron inclusive ao paredón.

Eis a nosa vontade, pero tamén os puntos de partida. Estamos abertos a posibilitar converxencias con outras forzas políticas para facilitar un govelo que non signifique retorno a ideoloxías que loitamos por superar. Desde a predisposición inicial, non temos inconveniente en abrir e negociar un abano de alternativas, todas elas condicionadas ao maior ou menor degrau de asunción por parte dos interlocutores dun conxunto de mínimos programáticos, que no seu momento defina o BNG através do seu Consello Nacional. Se apesar dos esforzos, non cristalizou unha opción alternativa de govelo, non sería produto da falta de rresponsabilidade ou intransixéncia nosa que o poder continuase nas mans do caciquismo tradicional.

6.- A REPRESENTACIÓN NAS CORTES DO ESTADO: CRITERIOS DE ACTUACIÓN POLÍTICA

A evidente erosión da base social que apoiou ao PSOE nas sucesivas convocatorias eleitorais, nomeadamente en outubro de 1982, permite supor sen excesivas especulacións, que das vindeiras eleccións xerais sairá un mapa político algo diferente do actual. Dentro deste novo mapa político, a representación que alcance o BNG permitirá que os nosos deputados leven ás Cortes Españolas, por vez primeira desde a II República, a voz da nosa nación, desde unha perspectivanidamente nacionalista. A ningún se lle escapa a enorme importancia que ten o feito de que o nacionalismo galego obteña representación nas Cortes do Estado. Esta representación significa un importante medre da conciencia nacional, expresada eleitoralmente, ao existir un notório sector do noso povo que se liberou do voto cautivo do estatalismo (PP/PSOE), nos procesos eleitorais estatais, pondo-os en consciencia cos procesos autonómicos, canto aos resultados. Pero, por outra parte, significa tamén que a capacidade operativa e a incidencia do BNG será maior, porque accede a unha institución externa, na que se

lexislá a política xeral do Estado, a carón de diversas forzas políticas, algunas delas nacionalistas, coas que será máis doado algun tipo de acordos tácticos ali, ou mesmo estratéxicos. A incidencia social virá reforzada pola maior presenza nos medios de comunicación, internos e externos, de forma que o nacionalismo galego, reafirmando-se no interior, sexa un feito coñecido e evidente no exterior. Non podemos esquecer que o noso povo, como colonizado, necesita ver-se representado como tal, para asegurar a sua estima, a sua identidade, os seus lexitimos intereses. Tampouco esquezamos que o Governo Español só tomará respeito pola Galiza cando esta se exprese contundente a prol dos seus intereses. Trata-se de que a nosa presenza sexa rentabilizada no interior da Galiza e que a nación galega mellore a sua posición no conxunto do Estado. Por iso, coidamos que a representación política que acade o BNG debe actuar conforme aos seguintes criterios:

- a) A defensa dos intereses da Galiza no deseño da política que o Estado fai a través do Lexislativo e do Executivo.
- b) Contacto contínuo coa sociedade galega para informar da nosa actuación na institución lexislativa española.
- c) A defensa de alternativas e solucións para os graves problemas de todo tipo de Galiza, procurando alianzas tácticas parlamentares ou ben usando o Parlamento como caixa de resoánica intelixentemente.
- d) O perfilamento dunha identidade nacionalista galega, dunha política, no contexto do Estado, que se debe definir desde si, e ofertar saídas para a estruturación plurinacional do mesmo, procurando acordos con bascos, cataláns e canários, neste sentido. Obxectivo prioritario: a reforma constitucional –reconocimento do direito de auto-determinación-, a conversión do Senado nunha Cámara das nacións con direito a voto, e a superación do marco autonómico para as mesmas.
- e) A información e denúncia urgente da mesma, caso de que esta lexislación e actuación sexan perjudiciais para o país.
- f) Intervención en temas de política xeral, tanto estatal, como internacional, especialmente, nos casos que simbolice importancia pedagóxica, carácter anti-imperialista e defensa dos intereses populares.

Consideramos que, dentro dos límites da nosa presenza, tal como funciona o Parlamento, hai que tirarlle o máximo partido.

RESOLUCIONS

–A VI Asemblea Nacional do BNG insta ao Consello Nacional a que nun prazo de dous meses teña listo o material necesario para a elaboración das bases programáticas da Alternativa de Governo Galego, para debaté-las nas comarcas polas Asembleas Comarcais respectivas. Este material aportará-se polos diferentes sectores

sociais e o adquirido programático e institucional que o Bloque Nacionalista Galego ten xa elaborado. Deste documento o Consello Nacional entresacará as cuestións claves e prioritarias para calquer acción de goberno.

–O Bloque Nacionalista Galego apoia a unificación do sindicalismo nacionalista da CIG que é o mellor instrumento para que os traballadores e traballadoras galegas enfrenten a actual situación de crise pola que pasa o noso país.

–Desde o comezo de 1993 até o próximo mes de Xuño van ser vários os mozos xulgados por negaren-se a realizar o Servizo Militar no Exército Español. Un marco legalinxusto que non reconece os direitos democráticos más elementais dos mozos chamados a filas merece a nosa condea e a denuncia máis enérgica para quen como nós defende a paz, a democracia, a solidariedade e a xustiza internacional, escometendo polo noso propio país.

A VI Asemblea Nacional do Bloque Nacionalista Galego manifesta a sua solidariedade cos mozos galegos represaliados por non se incorporar a filas.

–A VI Asemblea do Bloque Nacionalista Galego manifesta o seu rexeitamento do Plano de Resíduos Urbanos baseado nas incineradoras proposto polo Partido Popular. Denuncia moi especialmente a planta de Somoza e pronuncia-se a prol do recicledo integral como única alternativa para este grave problema.

–As traballadoras e traballadores da conserveira Massó do Morrazo levan seis meses sen cobrar os seus salarios. Esta conserveira que até hai ben pouco foi ponteira a nivel mundial hoxe da emprego a 400 traballadores e traballadoras directamente ao tempo que xera un considerábel volume de traballo na comarca do Morrazo. O BNG manifesta a sua solidariedade cos traballadores e traballadoras en defensa do seu posto de traballo e demanda da empresa e da administración unha rápida solución do problema. Estes traballadores levan 20 días pechados no Concello de Cangas en demanda do pagamento dos salarios atrasados e en defensa do mantimento dos postos de traballo.

A Asemblea Nacional do BNG manifesta a sua oposición á política económica do PSOE e do PP, causantes da desfeita dos nosos sectores produtivos e manifesta as traballadores e traballadores de Massó a sua solidariedade e apoio.

–Os traballadores da frota do Gran Sol e da frota de arrastre de peixe fresco están en loita pola mellora das suas condicións de traballo e en defensa dos seus direitos laborais, ante as condicións de sobre-explotación ás que están submetidos.

A Asemblea Nacional do BNG manifesta-se a favor das suas demandas esixindo o pleno recoñecemento dos seus direitos e a sua equiparación co resto dos colectivos laborais.

DISCURSO DE HENRIQUE TELLO LEON NA SESION DE CLAUSURA DA VI ASEMBLEA NACIONAL DO BNG

Queridas amigas, queridos amigos do Bloque Nacionalista Galego:

Non é un tópico afirmar nunha ocasión tan especial como esta que é un honor dirixir-vos unhas palabras no nome do Consello Local do BNG da Coruña.

Necesitabamos e desexabamos a celebración desta VI Asemblea Nacional na nosa cidade, porque entendemos que o BNG require tamén de actos destas características que axudan a reforzar a coesión interna dos seus afiliados e simpatizantes, así como a sua imaxe de cara ao exterior para afortalecer a sua alternativa política. Nunha cidade de fonda tradición galeguista e nacionalista, que politicamente ten unhas peculiaridades especiais, pero que, sen dúbida, tamén, por esa historia e tradición, estará aberta e receptiva ás nosas mensaxes.

Chegamos a esta VI Asemblea Nacional como alternativa consolidada, pero mui especialmente como alternativa políticamente en alza.

Desde aquel nacemento como Bloque Nacionalista Galego no Frontón de Riazor en 1982, pasamos por diferentes vicisitudes que provocaron importantes reaccións, tanto dentro da propia afiliación como nas capas sociais a quen a nosa mensaxe vai dirixida.

A chave do noso éxito, talvez estexa precisamente na nosa capacidade de auto-criticá ao longo destes anos, que –lonxe de calquer caste de autocomplacencia– nos levou a afrontar o traballo político con renovado esforzo e interese.

Durante este tempo soubemos recoñecer os nosos erros. Eu sempre comento que non houbo na recente historia política galega unha organización que sofrira máis convulsións, máis modificacións ou que fixera máis análises internas que o BNG.

Porque ... que organización política ao longo destes anos recoñeceu publicamente os seus erros para tratar de non repeti-los, para intentar achegar-se a un povo co que loxicamente pretende conectar?

Foi o BNG quen tendeu pontes e abreu os brazos, mentres outros nos acuñaron como valor caduco e trasnoitado. Querendo-nos enterrar nas cavernas. Sen embargo, hai que ver hoxe como está de repleta esta "caverna" do Teatro Colón da Coruña!

Este feito tiña que acontecer algun dia. O que hoxe está a ocorrer, debe ser o comezo da "sinfonia" da que onte nos falaba o compañeiro Bautista Alvarez no Discurso de Apertura desta VI Asemblea Nacional.

Talvez por este ascenso, hoxe tratan de introducir dentro do BNG fisuras e elementos discordantes absolutamente inexistentes. Se esas persoas estivesen aquí, verian o que pasou nesta Asemblea, o que foron os debates nas Comisións e nos Plenos. A aclamación unánime ao novo Consello Nacional elixido. Verian o que foron as votacións das Ponencias, que praticamente se salvaron por unanimidade.

Pero tratan de introducir fisuras entre sectores duros, sectores brandos, sectores receses, camisas vellas... Ben é certo que dentro do BNG, temos a camisa vella, pero mui lavada. E temos a camisa vella porque nunca cambiamos de camisa nem nunca cambiamos de chaqueta. Ese é o problema que para eles ten a camisa do BNG.

Outros son os que se poñen unha camisa nova cada dia –e por suposto non me refiro á prenda física– e dentro de pouco irán pola vida como aquel rei do conto que ia espido entre os seus vasalos, mentres estes tiñan que acreditar a beleza da roupa que levaba.

Que diran agora? Como valorarán a situación da que sae o BNG despois desta VI Asemblea? Simplesmente quero recordar que, apesar das derrotas eleitorais, apesar das vitórias, o máis importante é que hoxendía somos unha referencia de esperanza para unha sociedade onde o comentario xeralizado é a corrupción, o desgobierno, o desmantelamento do tecido industrial, económico, etc... Temos que impedir que as persoas, levadas pola sua propia desesperación, traten de meter-nos no mesmo saco que ás opcións políticas que tiveron até agora a responsabilidade de governar. Non podemos aceitar ter unha grande cuota de responsabilidade nunha desfeita na que nen siquer puímos participar. Mesmo nestes días trata-se de introducir unha emenda no Parlamento Galego para que no futuro ainda participemos menos. O problema é que talvez lles saia o tiro pola culata e o mesmo Manuel Fraga teña que apresentar apartir do 17 de Outubro unha moción para poder falar nese Parlamento.

Saimos desta VI Asemblea para enfrentarmo-nos a un envite que non será o último. Pero hai algo que os nosos detractores coñecen mui ben: a nosa paciencia e o noso saber correr durante muito tempo. Onte, e cito de novo o discurso inaugural de Bautista Alvarez, comparaba este a Nerón e a Manuel Fraga como figuras que pasarían a historia pola fama das suas quemadas. Pois apesar das quemadas seguirán a observar que a xente do BNG é incombustible. E iso é o que non conseguiran mudar nunca. Poderán vencer-nos en determinados momentos, pero non conseguirán asimilar-nos ao seu sistema.

Para rematar quixería recordar aqui unha frase dun filósofo do século XVII, mui querido por min e grande mestre. Refiro-me a B. Spinoza que no seu Tratado teológico-político afirmaba que: "Se existe un Poder absoluto, este Poder non pode ser máis que aquel que pertence ao povo inteiro".

O BNG ten como lema desta VI Asemblea "CON MAIS FORZA". O BNG só exercerá o Poder cando realmente este Poder pertenza ao povo inteiro, cando o povo inteiro lle outorgue a responsabilidade de governar para a cal desde este momento temos que estar abertos e dispuestos.

Que nos den esa oportunidade e co noso esforzo e co noso traballo saberemos demostrar á sociedade cal é o futuro que pode viver e agardar. Non podemos defraudar a esperanza que hoxe importantes sectores teñen en nós. Non podemos defraudar as miradas e as expectativas que a alternativa do BNG está a xerar dentro da sociedade... Pero, compañeiras e compañeiros, o que si cómpre é traballar mui duramente para converter todas esas esperanzas en realidades.

Muitas grácias no nome do Consello Local do BNG da Coruña e un agradecimento especial ao Consello Nacional por ter decidido a celebración desta VI Asemblea na nosa cidade.

DISCURSO DE CLAUSURA A CARGO DE XOSÉ MANUEL BEIRAS

Convidados e convidadas todos, membros e representantes das organizacións políticas, de clase e sociais, de aquen e alén do Padornelo e de aquen e alén do Miño. ¿Lembrades-vos de aquello do debuxo de Castelao ...? O debuxo retrataba a un vello e a un raparigo pequeno que conversaban á beira do Miño (da banda de acó), e o neno preguntaba ao vello: "¿E logo os da banda de aló do Miño son máis extraneiros que os de Madrid?". E faría paréntese Castalao e decia: "Non se soubo o que lle respostou o vello". ¡A censura!

Pois amigos, convidados, compañeiras e compañeiros: en realidade hoxe quen tiña que dicer o que compre agora –se é que acaso queda algo por dicer, porque eu penso que praticamente está todo dito xa nesta Asemblea– é o Miluch, que foi o grande triunfador de hoxe pasando emendas a esgalla e ademais traendo ás Comisións Labregas ao lugar que lle corresponde, á presenza pública e política a rosto descuberto dentro da dirección do Bloque Nacionalista Galego.

Mais corresponde-me a mi, por aquello das obrigas que impón esta férrea dirección, que malla nun coma nun caldeiro. E eu quixera facer fincapé nesta clausura feliz, nesta clausura na que definitivamente se acadou o obxectivo, e é patente que deste traballo asembleáreo o BNG vai sair non xa "con máis forza", como di o lema desta xuntanza, senon que vai sair inequivocablemente deseñado perante a cidadanía como a auténtica alternativa de poder político deste país.

Nesta sesión de clausura eu quixera dicer-vos que temos que ter consciencia todos nós (para sermos capaces de transmitir esa conciencia ao conxunto da cidadanía), de que si o BNG está onde está hoxe contra vento e marea e contra toda caste de previsións nefastas feitas polos oráculos que sempre se trabucan, é porque, ademais de sermos unha forza política que sempre situou o centro de gravidade do seu esforzo político no traballo que compre facer no tecido social e dende aí repercuti-lo sobre a loita política nas institucións, o BNG nesta conxuntura histórica foi a forza política que acertou por anticipación na diagnose correcta desa conxuntura; porque levamos a primacia na orientación ideolóxica dos cidadáns, porque fomos capaces de asumirmos o lideradego na iniciativa política e porque correlativamente a iso estamos a conseguir operar unha inflexión a favor noso na evolución da correlación de forzas sociais e políticas neste país, o que equivale a dizer que estamos a lograr a inflexión definitiva a favor das teses do nacionalismo, e portanto abrir unha nova fase na traxectória e na andaina política do povo galego. Do povo galego dotado de conciencia de si próprio,

dotado de capacidade de autoorganización e dotado de capacidade de elaboración da sua propia superestrutura política, do seu propio aparello de poder, é dicer, iso nen más nen menos que é a autodeterminación como proceso histórico.

Nós estamos en condicións de dicer que fomos capaces de acertar, e mesmo por anticipación, na diagnose da conxuntura, como pon de manifesto no plano interno da política galega o feito de que fosemos a única forza política que soubo facer o diagnóstico correcto e o correspondente prognóstico do que podía significar a alternativa reaccionaria que encabezaba xa directamente, e non por teléfono como antes, Manuel raga en 1989. Fomos a única forza política que tivo a coraxe de dicer-lle na mesma sesión de investidura cal era o seu pasado e a caréncia absoluta de creto que podía ter para calquer demócrata dada esa traxectória, e queunicamente lle quedaba o futuro dun furado negro que compre encher e que veríamos que facía con el.

A volta de tres anos resulta que se aliñan nesas teses e nesas denúncias outros que almorzaran con el para dar-lle pasaporte de demócrata en Galiza denantes das eleccións, ou outros que eran moi considerados co grande persoal e que hoxe resulta que empezaron a recordar-lle o seu tenebroso pasado. Antolin Sánchez Presedo, ¿Ondestabashai tres anos? ¿Na inópia?

E no plano internacional, recordade agora cando o BNG tomou posición publicamente a respecto dos acontecimentos do Leste e moi singularmente dos acontecimentos na Unión Soviética, e cantas foron as voces fedorentas de individuos afectados de halitose, aos que se refería hai un pouco Suso Vega, que puñan unha vez máis en cuestión, insidiosamente, a veracidade dos plantexamentos ou das conviccións democráticas do BNG por non aliñar-se simplemente, seguidistamente e como unha correa de transmisión, nos diagnósticos e posicionamentos standars a respecto da descomposición do aparello de Estado da Unión Soviética e dos procesos de emancipación nacional que nesa conxuntura se estaban a dar. Hoxe, ¿cantos deses berran ou se rachan as vestiduras porque un Presidente lelsin se erixa en "garante da democracia", frente ao que, nos principios que sempre nos meten na cachola do que é esencial para a vertebración democrática da sociedade, son as cámaras de representantes elexidos por sufráxio universal, e así seguido?

¿Tiña ou non tiña razón o BNG para non facer unha análise maniquea deses procesos? Agora resulta que non lle queda máis remédio ao Sr. Clinton e de aí para baixo, ou a Javier Solana ("excelentísimo sr. ministro de asuntos exteriores del Estado Español") que dicer que hai que apoiar a lelsin porque é a única garantía do progreso da democracia na Rusia de hoxe. Están a dar-lle un aval preciosísimo a Manuel Fraga para que consume o que pretende facer co Parlamento Galego neste reino de Liliput que é este país para el.

En relación con iso está, evidentemente, a segunda cuestión que eu sinalaba como unha das causas xeneratrices dos resultados que se traducen na espléndida realidade que o BNG é hoxe: a primacia na orientación ideolóxica da cidadanía.

Nas últimas décadas, nas sociedades do noso entorno e na nosa propia, onde nós estamos inseridos, tivo lugar un terrorífico proceso de desarme ideolóxico das forzas de esquerda, incluso, simplemente, das forzas democráticas, frente a un rearme

ideolóxico constante e progresivo da ideoloxía transmitida e repartida como estupefaciente polos centros de poder hexemónicos na sociedade e nas estruturas políticas. Chegou-se a dar unha situación na que se tiña medo, e ainda se ten medo, a manter claramente posicións ideolóxicas seica pasadas de moda, e máis medo se ten ainda a enunciá-las correctamente, explicitamente, e transmiti-las á cidadanía mesmamente como unha das armas de combate frente a unha alienación cada vez más espantosa.

Non puderon a nós meter-nos nese reduto, meter-nos nese trullo, non puderon facer-nos esa chantaxe e mesmamente aí está unha das claves de que hoxe podamos, coa cabeza ben alta, dicer publicamente moitas cousas que son enunciados ideolóxicos absolutamente correctos, ainda que segundo eles, heréticos e pasados de moda, non só sen que iso redunde en nengunha caste de retroceso da nosa capacidade de incidencia social ou de aquiescencia de distintos sectores sociais coas nosas mensaxes, cos nosos plantexamentos e coas nosas alternativas, senon redundando ainda nun reforzamento da credibilidade da nosa honestidade política e ideolóxica cando nos diriximos á cidadanía.

Cando comerciantes que votaron a Fraga hai tres anos, abordan a militantes do BNG en calquer sitio e din-lles: "eu son partidario do capitalismo, pero eses nazis defraudaron-me e vou votá-los a vostedes", non teñen medo porque se diga e digamos que dentro do BNG hai marxistas. Naturalmente, o que non entenden outros é que haxa unha coexistencia perfectamente harmoniosa entre segmentos do BNG que son marxistas, que é a única maneira de ser intelixentes na esquerda propriamente dita, e outras opcións que representan aos segmentos sociais correspondentes. Todos eles compoñen, entre todos nós compoñemos, ese poliedro que é unha Frente, perfectamente flexible e perfectamente capaz de ofrecer unha faciana correcta en correspondencia coa realidade para cada un dos problemas primordiais do país, para cada un dos sectores económicos e sociais que compoñen a nosa sociedade, e de aí que sexa o BNG a forza política, nos últimos tempos está máis claro cada dia, que xa asumió o lideradego na iniciativa política.

Ainda non temos a preponderancia, ainda non temos unha posición dominante na correlación de forzas. Pero hai, como vos dixen, unha inflexión enormemente relevante ao noso favor na evolución. Pero si que temos xa claramente o lideradego na iniciativa política. ¿Quen quer relembrar o momento en que mesmo a comezos do ano 92 o BNG lanzou publicamente unha proposta de negociación coas outras forzas políticas, e singularmente coas do arco parlamentario, como se adoita a dicer, para discutirmos en conxunto as bases dunha alternativa para unha moción de censura ao governo de Fraga, ainda que soubesemos perfectamente que no plano aritmético, con maioria da metade máis un, o PP de Fraga na cámara galega tiña gañada a votación, e que iso faciamoslo para sobretodo dar-lle unha cobertura política, unha referencia política e un aval as forzas sociais de clase e demais que estaban a organizar as mobilizacións que desembocarian na Folga Nacional e Xeral do 2 de Abril seguinte, mentres estaban sendo asediadas e descalificadas por todo o aparello do poder PSOE-PP, a nivel do Estado ou da Xunta de Galiza?

¿E hoxe cal é o panorama?. O panorama é que naturalmente, chegados a este punto, o centro da atención, da sensibilidade na conciencia social nos seus distintos segmentos, está ubicado mesmamente no BNG como alternativa política. Xa non son horas de facer acenos cara outras forzas políticas para convencé-las de que só uns plantexamentos abertos como os que praticou o BNG, acompañados dunha práctica política e social congruente, pode dar a referencia cara unha fórmula de saída destes tres anos de peste Fraga. Xa non é o momento diso, é o momento de dicermos dunha vez por todas: ¡Xa está ben!, agora é o BNG o que ten a credibilidade e somos nós a alternativa de goberno, non só para derrubar a Fraga senon mesmamente para o que, en positivo, e o máis primordial, para ofrecer-lle a este povo, dentro do marco raquíctico institucional que ainda ten, as bases e o tecido entramado de intelixencia, de capacidade de organización da sociedade e de liñas programáticas de acción correcta que aborden os problemas polos que está a padecer a imensa maior parte do povo galego hoxe. A única esperanza tanxible.

Máis dunha vez, nos tempos en que a min me cadrara ser aquilo que se chama ba, mesmo en español, "el único diputado del Bloque en el parlamento de Fonseca", más dunha vez naquel foro, mencionara eu os versos do poema de Don Manuel António, ben coñecidos, o de... "Fomos ficando sós, o mar, o barco e más nós". ¡Pois acabou-se!, xa non estamos sós, o mar, o barco e más nós. Empezamos a ser non só unha frota de barcos, a frota pesqueira que nos botan doutros lados, non só todo un conxunto de homes e mulleres organizados dentro e fóra dos lindes orgánicos do BNG, na sociedade. Non só temos unhas bases sociais, un apoio eleitoral, senon que somos efectivamente o pivote, o que move todo o proceso da dialéctica política deste país neste momento, e saben-no cada dia mellor uns e outros, máxime cando o panorama, non só no contexto estatal, senon no contexto mundial, e moi singularmente no contexto europeu, está a mostrar cada dia con máis claridade as evidencias dunha crise irreversible a curto prazo do modelo de Estado que criaran as revolucións burguesas hai douscentos anos, e que no XIX se consolidara, e que ainda pervive como excrecencia anacrónica forte pero con arterioesclrose, e sobre o que os grandes posmodernos do futuro europeu pretenden construir nada menos que a nova Europa, iso si, por via do Tratado de Maastricht, por exemplo.

Nese contexto en que está a acontecer unha crise bastante más séria do que poden ser simplemente meros constipados, o BNG tamén acertou a facer o diagnóstico correcto e actuar na práctica política en consecuencia, a respeito do que significaba para nós a CEE e do que significaba e ia significar para Galiza a reformulación por arriba da estrutura da Comunidade Europea que está contida no Tratado de Maastricht. E aí temos que dicer que as palabras que acaba de pronunciar Carlos Marques, da UDP portuguesa, non son más que as palabras no espello, a imaxe no espello, a imaxe simétrica, de aquello que nós, o BNG, e só nós, o BNG, en toda Galiza, e case en todo o Estado Español, con moi poucas excepcións, deciamos cando era aparentemente suicida afirmar tales cousas. Por iso, temos que ter en conta que o BNG ten que reforzar e ampliar a sua rede e o seu entramado de alianzas con forzas políticas sobre o denominador comun dos principios do nacionalismo, dos feitos nacionais, e sobre os principios progresistas e de defensa dos intereses da maioria da povoación, e polo tanto, dos segmentos sociais que necesitan mesmamente ese plantemento. Pero tamén é o momento de deixar ben claro que hai unha serie de factores

obxectivos que fan que a sintonía entre as análises e a práctica política que desenvolve o BNG na Galiza, coas análises e práctica política que desenvolven forzas políticas e sociais de alén Miño, é dicer, en Portugal, é unha sintonía que propicia, evidentemente, e fai máis doado, se cadra, o afortalamiento deses vencellos e o ensarillamento nunha loita por unha causa comun e, neste caso si, realmente solidaria, e dicer, cóbado con cóbado e reciprocamente solidarios.

E de aí en diante, quedará a elaboración definitiva en concreto, polo Consello Nacional, co compromiso adquirido nesta Asemblea, e coa participación de toda a organización através dos resortes e das canles existentes e previstas, das bases políticas e programáticas dunha alternativa de goberno concreta que efectivamente poda ser ofrecida xa neses términos a toda a ciudadanía a volta de pouco tempo e con antelación suficiente aos vindeiros comícios eleitorais. E non se trata agora de entrarmos nen sequer a facer un antícpio de por onde poden ir esas bases e esas liñas. O BNG ten xa unha avenza, ten un corpus, non só de elaboración doutrinal feita, senón de alternativas específicas que constituen un entramado de bases xa suficientemente denso como para constituir a fonte e o suporte dessa reformulación, dessa reelaboración. Pero o que si compe deixar ben claro é que o BNG vai acometer ese labor agora, desenvolvendo o acordado na Asemblea Nacional, non para ofrecerse como bisagra de nada, non como moeda de cambio de nengunha solución, senón mesmamente para o que denantes dixen xa, para cumplir o noso compromiso coa ciudadanía de facer-lle saber con toda claridade cais son as pautas políticas de actuación de goberno que o BNG asume e se compromete ante ela, e que serán os elementos indispensábeis para calquer caste de fórmula de solución que transcendente ao próprio BNG, frente a esta peste Fraga que denantes falaba.

É, polo tanto, para todos nós, chegado o momento, como acontece sempre en cada ocasión, ao remate das Asembleas, de por unha banda facermos a festa do fin dos traballos, facermos a festa da celebración de todo o que foi realmente un triunfo e chantar en terra un marco máis, sinalador do comezo dunha nova fase na nosa andaina. Mais tamén, por outra banda, é o momento de poñeremo-nos a traballar niso que nos queda por facer con toda urxencia. Pero evidentemente, diso somos capaces, e os que estamos aquí damos conta diso, e, en último instância, non se trata máis que de concretar aquilo que todos nós xa sabemos, no que temos cavilado tantas veces e levado á nosa práctica política. Iso vai marcar a cadencia e o norte da próxima etapa, e estou persuadido de que nesa nova etapa o BNG vai definitivamente ser a forza política que o povo galego considere xa, e o demostre eleitoralmente, que é a que representa a conciencia deste povo na sua variada composición social e é a que representa a única garantía de que o autogoberno, así chamado, sexa ou empeze a ser efectivamente exercido por nós mesmos. Cara iso imos e esa é a meta inmediata a conquerir.

Forza todos para iso, e adiante!

Viva o Bloque Nacionalista Galego!